

VIDA

VERSIÓ OCCITANA

Jaufres Rudels de Blaia si fo mout gentils hom, princes de Blaia. Et enamoret se de la comtessa de Tripol, ses vezer, per lo ben qu'el n'auzi dire als pelerins que venguen d'Antiocha. E fez de leis mains vers ab bons sons, ab paubres motz. E per voluntat de leis vezer, el se croset e se mes en mar, e pres lo malautia en la nau, e fo condug a Tripol, en un alberc, per mort. E fo fait saber a la comtessa et ella venc ad el, al son leit, e pres lo antre sos bratz. E saup qu'ella era la comtessa, e mantenent recobret l'auzir e-l flairar, e lauzet Dieu, que l'avía la vida sostenguda tro qu'el l'agues vista; et enaissi el mori entre sos braz. Et ella lo fez a gran honor sepellir en la maison del Temple; e posi, en aquel dia, ella se rendet morga, per la dolor qu'ella n'ac de la mort de lui.

VIDA

VERSIÓ CATALANA

Jofre Rudel de Blaia fou un molt gentil home, príncep de Blaia. S'enamorà de la comtessa de Trípoli sense veure-la per les lloances que n'escoltà dels pelegrins que venien d'Antioquia. Li féu molts versos amb bons sons i senzilles paraules. Per voluntat de veure-la, esdevingué croat, s'embarcà i emmalaltí a la nau. Fou conduït a Trípoli, en un alberg, donant-lo per mort. Això va ser comunicat a la Comtessa. I ella vingué a ell, al seu llit, i el prengué entre els seus braços. I de seguida, des que sabé que era ella, la comtessa, recobrà l'oïda i l'alè i lloà Déu perquè li havia sostingut la vida fins a veure-la. Així morí en els seus braços. Ella el féu enterrar amb gran honor dins la casa del Temple i després, en aquell mateix dia, es féu monja pel dolor de la seva mort.